

i dette Øjeblik allerede at have Tilsagn fra 15 dels Universitetslærere dels andre akademisk uddannede Lærere, som hver vil holde 3 Foredrag for arbejdsløse. Der mangler mig endnu kun en beskedne Sum til Leje af et Lokale. Mit Spørgsmaal til de højtærede Ministre er derfor dette, om de f. Eks. paa Finansloven vil foreslaa den beskedne Sum af 3 000 Kr. eller en Sum deromkring, saaledes at jeg kan etablere en Undervisning for arbejdsløse i Festsalen i Rømersgade. Jeg skal kun tilføje, at blandt dem, der har tilbudt deres Bistand til denne frivillige Undervisning, er Professor Høffding, endvidere den nu udpegede Rektor, Professor Büllmann, Professor Viggo Johansen, Professor Oluf Thomsen, Professor Buhl og talrige andre Universitetslærere, saa at det, hvad Lærerkrafter angaar, kan blive en i enhver Henseende fyldestgørende Undervisning. Naar jeg har tilladt mig at rette dette Spørgsmaal allerede her, saa er det, fordi jeg gerne skulde have et Tilsagn fra de højtærede Ministre, da jeg ikke kan faa begyndt, før jeg ved, at jeg paa et eller andet Tidspunkt kan faa denne beskedne Sum til en Undervisning for de arbejdsløse, som har Frivillighedens Præg helt igennem.

Jønson: Indtil nu har 53 af dette høje Tings ærede Medlemmer haft Ordet, og saa vidt jeg kan se, er snart 101 ude. Det vil med andre Ord sige, at Stillingen er denne, at $\frac{2}{3}$ af dette høje Tings Medlemmer har haft Ting at tale om eller Spørgsmaal at rette, som de i højeste Grad maa ønske Svar paa fra Regeringens Side. Endnu har imidlertid ingen af de Medlemmer, som har talt, faaet noget Svar, og jeg vil gerne sige, at det forekommer mig, at efter hvad der er sket, og navnlig efter at vi med Hensyn til den alvorlige Industrikrise, hvori vi befinder os, har faaet en Beretning fra det højtærede Handelsministerium, som dog paalægger os fuldstændig Tavshedspligt angaaende denne, vil det være naturligt, at Landets Befolkning faar at vide, hvorledes den høje Regering stiller sig til dette for hele Befolkningen saa overordentlig vigtige Spørgsmaal. For hver Dag, der gaar, forværres Forholdene, og det er ganske givet, at man ikke vedblivende kun kan tale og skrive om denne Sag, men der kræves i allerhøjeste Grad Handling, og Handling saa hurtigt som muligt. Det er ikke tilstrækkeligt, at enkelte ærede Medlemmer henviser til, at Landets bærende Erhverv er Land-

bruget. Flertallet af Landets Befolkning kan sandelig ikke leve af at blive henvist dertil, for disse Henvisninger er ganske urigtige, for saa vidt det drejer sig om at beskæftige Landets Befolkning. Vi gaar en Vinter i Møde, som allerede nu viser sig for store Dele af Befolkningen at ville blive en af de allervanskeligste, som vi nogen Sinde har oplevet. Ærede Medlemmer herinde har ret udførligt paavist adskillige Ting denne Sag vedrørende. Men fremdeles hører vi intet fra den højtærede Regering om, hvad den tænker paa at foretage. Og selv om man vil realisere alle de 8 Punkter, der omtales i den nævnte Beretning, tror jeg ikke, at vi vil være i Stand til at skaffe en væsentlig Del af den store Arbejderbefolkning, som nu lider under disse Forhold, Beskæftigelse, simpelt hen af den Grund, at Forholdene indenfor Industri og Haandværk er saa abnorme, som de vel nogen Sinde har været og vel kan blive. Jeg synes ikke, man behøver at undersøge eller behandle det Spørgsmaal ret længe, hvorvidt vi er i Stand til at konkurrere med Lande, hvis Valuta nu er saa langt nede som f. Eks. Tysklands, nemlig i en Kurs af 2 Øre. Vort Haandværk og vor Industri har altid tidligere under normale Forhold kunnet konkurrere med andre Landes. Den Gang den tyske Markkurs var 89, var der intet i Vejen for, at vor Industri og vort Haandværk kunde fremstille lige saa gode Produkter som det store Tyskland. Jeg skal nævne et andet Land, som ogsaa har stor Betydning i denne Henseende, men som jeg ikke kan se i Beretningen, at man har taget synderligt Hensyn til. Det er navnlig i Henseende til Luksusindustri, at Østrig med den store By Wien øver en aldeles overvejende Indflydelse. Dette Lands Pengeenhed var før 72 Øre værd og er nu næsten intet værd. Jeg tror, at man kan faa en 500 østrigske Kroner for 1 dansk Krone. Jeg har selv i Wien i Sommer haft Lejlighed til for mit og andre Fags Vedkommende at undersøge Forholdene, og jeg er kommet til det Resultat, at det er ligegyldigt, hvad Løn vi arbejder for her i Landet, eller hvor kort eller hvor lang Arbejdstid vi vil bruge, for vi vil alligevel være ude af Stand til at stille vore Varefrembringelses Produktionspris ved Siden af disse Landes.

Det er min Opfattelse, at en hel Mængde af vore Industribaroner, vore Fabrikanter, har omlagt deres Virksomhed fra Produktion til Handel. I Virkeligheden lider man ikke saa stort Tab derved, idet